

Imaginar es, intentar preveure.
Fer càbales amb un munt de conseqüències.
Imaginar es obrir una porta de entre milers.
Imaginar es somniar.

Somniem.

Ens trobem al vint-i-cinc de maig del dos-mil-vint-i- sis.
La societat civil, cada vegada mes descontenta i decebuda amb el poder polític i el sistema consumista, comença a donar mes suport als grups antisistema, que juntament amb altres partits del anomenats verds, han format una coalició organitzada per oferir a la població una altre alternativa de vida , el seu nom, "ments blanques".
Convençuts que la globalització i tecnologia només portarà al enfonsament de la espècie humana, proclamen una alternativa de retornar als orígens, fugir de les grans ciutats i tornar al equilibri natural del món rural. Fent entendre a la població que una altre forma de viure es possible, i que es pot prescindir de la major part del que tenim, que a la vegada ens fa esclaus i dependents.
Les malalties mentals, neuronals i al·lèrgiques afecten al vuitanta per cent de la població i després de llargues investigacions, la comunitat científica del país a constatat que son conseqüència directa del consum excessiu d'aparells d'alta tecnologia : pantalles de televisors, ordenadors, telefonia mòbil..., també apareixen cassos de ràbia produïts per l'abandonament de tot tipus d'animals de companya al no poder mantenir- los, pel cada vegada mes baix poder adquisitiu degut a la crisi general.

Mentre es fa patent un èxode massiu de gent de les grans ciutats cap al camp, repoblant i reconstruint pobles que van ser abandonats durant dècades.
A les ciutats, els grups mes radicals sabotejant centrals elèctriques, així com les antenes i repetidors de telecomunicacions, deixant molt minvada la possibilitat del us de qualsevol aparell elèctric, per aquest motiu el caos en aquestes zones es considerable.

Lluny de la ciutat comencen a crear-se cooperatives i a gestionar-se les cadenes de favors o els intercanvis, com a alternativa al sistema monetari. En aquesta situació, els homes tornen a gaudir del seu temps i poc a poc es van desintoxicant, dels vicis i mal-costums adquirits, per tornar a aprendre a fruit del que veritablement es necessari i reconeixent el que es del tot prescindible. Amb la falta de tecnologia, l'home comença a potenciar les seves habilitats, això porta a la nova aparició de artesans i tanmateix aprenents.

L'equilibri torna a la vida quotidiana, la joventut es retroba amb la família i els vells son peces claus per aconsellar i organitzar el nou sistema, que no es un altre cosa que tornar als principis. On el que compta es l'esforç, la iniciativa i l'honor, el respecta al ser humà, la natura com a font de vida, l'equilibri i la sostenibilitat .

Paquita Colldeforns Antunez